

**Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 1946 r.
Izba Karna
Sygn. akt K 540/45**

Nr akt K 540/45

Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SN B. Korsak (sprawozdawca)

Sędziowie: SN J. Potępa

SN R. Schwakopf

przy udziale Prokuratora SN Fr. Buzyckiego

i sekretarza Tadeusza Ochockiego, jako protokółanta,

na rozprawie kasacyjnej dnia 28 czerwca 1946 r. w sprawie Kaczmarczyka Wincentego oskarżonego z art. 143 k.k. po rozpoznaniu w kasacji oskarżonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 lutego 1943 r. [sygn. akt] KA 290/41,

na mocy art. 529, 577 i 578 k.p.k. i artykuł 80 przepisów o kosztach sądowych kasację oskarżonego oddała, obciąża go kosztami postępowania kasacyjnego i tytułem opłaty sądowej w Sądzie Najwyższym złotych tysiąc dwieście osiemdziesiąt od niego zasądza.

Uzasadnienie

Kasacja żąda uchylecia wyroku i zarzuca obrazę:

- 1) przepisów postępowania karnego (art. 359 w zw. z art. 489 i art. 378 § 1 k.p.k.) przez to, że w rozprawie, naradzie i wyrokowaniu brał udział dr. Włodzimierz Horbowyj, który sędzia nie był, ponieważ został dopuszczony na stanowisko Sędziego Apelacyjnego przez władze okupacyjne, wbrew przepisom art. 90 § 1 oraz art. 85 pkt c w zw. z art. 88 prawa o ustroju sądów powszechnych, co zdaniem kasacji powinno spowodować unieważnienie wyroku w myśl art. 514 pkt b k.p.k.;
- 2) art. 366 w związku z art. 378 § 2 k.p.k., przez odmowę przyjęcia uzasadnienia zdania odrębnego od przegłosowane go sędziego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

- 1) Nie jest słuszny zarzut kasacji co do niewłaściwej obsady sądu orzekającego w sprawie niniejszej. Według art. 43 konwencji Haskiej (Dz.U.R.P. Nr 21 poz. 161 z roku 1927) z chwilą faktycznego przejścia władzy rządu legalnego do rąk okupanta, tenże poweźmie wszystkie będącej w jego mocy środki, celem przywrócenia i zapewnienia, o ile to jest możliwe, porządku i życia społecznego [podkreślenie – Sąd Najwyższy] przestrzegając z wyjątkiem bezwzględnych przeszaków [podkreślenie – Sąd Najwyższy], prawa obowiązującego w tym kraju. Z przepisu tego wynika że powołanie przez okupanta dra W. Horbowego

na stanowisko sędziego apelacyjnego w Krakowie nie było niezgodne z powyższym przepisem prawa międzynarodowego. Ten sam przepis odpiera zarzuty wadliwości nominacji z powodu braku etatu na stanowisko sędziego. Ten punkt widzenia podziela ustawodawca polski uznając za ważne wyroki wydane przez organizowane w czasie okupacji sądy polskie (art. 11 i 12 dekretu z 6 czerwca 1945 r. poz. 151/45).

- 2) Jak wynika z przepisu wyrokowaniu (rozdział VI dekretu I księga VII k.p.k.) zdanie odrębne sędziego orzekającego nie ma wpływu na treść i skutki prawne wyroku (art. 515 k.p.k.), przeto niewątpliwe uchybienie przewodniczącego, polegające na nieprzyjęciu zdania odrębnego przygotowanego sędziego nie może być uznane za istotne

[Cytowane artykuły: 143 k.k., art. 11, art. 12 dekretu z 6 czerwca 1945 r. o mocy obowiązującej orzeczeń sądowych, wydanych w okresie okupacji niemieckiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, Dz.U. 1945 nr 25 poz. 151]